

TOČKA 2.

**Prijedlog odluke o imenovanju ravnateljice
Gradskog kazališta lutaka Rijeka**

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
THÉÂTRE DE MARIONNETTES DE LA VILLE DE RIJEKA
CITY PUPPET THEATER RIJEKA
CROATIA

Broj: 102/1-15.
Rijeka, 6. svibnja 2015.

GRADSKO VIJEĆE GRADA RIJEKE
n/r predsjednice
gospođe Dorotee Pešić -Bukovac
Korzo 16, Rijeka

MATERIJAL
za sjednicu Gradskog vijeća Grada Rijeka

Poštovana Predsjednice,

U prilogu Vam dostavljamo Prijedlog odluke o imenovanju ravnateljice Gradskog kazališta lutaka Rijeka koji je Kazališno vijeće utvrdilo na 23. sjednici održanoj 6. svibnja 2015. godine. Nadalje, dostavljamo i pripadajuće obrazloženje odnosno zapisnik Kazališnog vijeća s 23. sjednice te natječajni materijal.

S poštovanjem,

Predsjednik Kazališnog vijeća

Davor Mišković, v.r.

Prilozi:

1. Prijedlog odluke o imenovanju Magdalene Lupi Alvir za ravnateljicu Gradskog kazališta lutaka Rijeka s pripadajućim obrazloženjem
2. Natječajni materijal
3. Zapisnik s 23. sjednice Kazališnog vijeća održane 6. svibnja 2015. godine
4. Statut Gradskog kazališta lutaka Rijeka

51000 Rijeka, Blaža Polića 6
MB: 03321185
OIB: 56734962764
E-mail: gradsko-kazaliste-lutaka@ri.t-com.hr
www.gkl-rijeka.hr

tel.: +385(0)51 32 56 80
fax: +385(0)51 32 56 91
RAVNATELJ: +385(0)51 32 56 81
PROPAGANDA: +385(0)51 32 56 88
IBAN: HR7924020061100109750

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
THÉÂTRE DE MARIONNETTES DE LA VILLE DE RIJEKA
CITY PUPPET THEATER RIJEKA
CROATIA

**KAZALIŠNO VIJEĆE GRADSKOG
KAZALIŠTA LUTAKA RIJEKA**
Broj: 101/1-15.
Rijeka, 6. svibnja 2015.

GRADSKO VIJEĆE GRADA RIJEKE
n/r predsjednice
gospođe Dorotee Pešić -Bukovac
Korzo 16, Rijeka

Temeljem članaka 27. – 29. Zakona o kazalištima („Narodne novine“ broj 71/06, 121/13 i 26/14) i članka 19. Statuta Gradskog Kazališta lutaka Rijeka, Kazališno vijeće Gradskog kazališta lutaka Rijeka utvrđuje

Prijedlog odluke
o imenovanju ravnateljice Gradskog kazališta lutaka Rijeka

Predlaže se Gradskom vijeću Grada Rijeka imenovanje **Magdalene Lupi Alvir** za ravnateljicu Gradskog kazališta lutaka Rijeka na razdoblje od četiri godine počevši od 3. svibnja 2016. godine.

O b r a z l o ž e n j e:

Ravnateljici Gradskog kazališta lutaka Rijeka, Zrinki Kolak Fabijan prestaje mandat dana 2. svibnja 2016. godine. Sukladno odredbi članka 27. stavka 2. Zakona o kazalištima natječaj raspisuje i provodi Kazališno vijeće najkasnije godinu dana prije isteka mandata ravnatelja.

Kazališno vijeće na sjednici održanoj dana 9. travnja 2015. godine donijelo je Odluku o raspisivanju natječaja za imenovanje ravnatelja/ravnateljice Gradskog kazališta lutaka Rijeka. Natječaj je objavljen istovremeno u „Novom listu“ i „Narodnim novinama“ od 15. travnja 2015. godine.

Tekstom natječaja, a u skladu s člankom 21. Statuta Gradskog kazališta lutaka Rijeka propisani su uvjeti koje kandidati moraju ispunjavati, kako slijedi:

- završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij društvenog, humanističkog ili umjetničkog smjera, kao i stečena visoka stručna sprema s područja društvenih ili humanističkih znanosti ili umjetničkog područja sukladno propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju,
- najmanje pet (5) godina radnog staža u kazališnoj djelatnosti ili deset (10) godina radnog staža u području kulture,
- znanje jednog stranog jezika,
- stručne, radne, organizacijske sposobnosti.

51000 Rijeka, Blaža Polića 6
MB: 03321185
OIB: 56734962764
E-mail: gradsko-kazaliste-lutaka@ri.t-com.hr
www.gkl-rijeka.hr

tel.: +385(0)51 32 56 80
fax: +385(0)51 32 56 91
RAVNATELJ: +385(0)51 32 56 81
PROPAGANDA: +385(0)51 32 56 88
IBAN: HR7924020061100109750

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
THÉÂTRE DE MARIONNETTES DE LA VILLE DE RIJEKA
CITY PUPPET THEATER RIJEKA
CROATIA

U natječaju su bili navedeni dokazi koje su kandidati bili dužni dostaviti:

- životopis s opisom dosadašnjeg rada,
- dokaz o stečenoj stručnoj spremi (diploma u izvorniku ili ovjerenj preslici),
- dokaz o radnom stažu u kazališnoj djelatnosti ili u području kulture (izvornik potvrde HZMO-a ili drugi odgovarajući dokaz o radnom stažu u izvorniku ili ovjerenj preslici u slučaju da kandidat nije državljanin Republike Hrvatske ili je radni staž ostvario u inozemstvu),
- dokaz o poznavanju jednog stranog jezika (preslika indeksa, certifikat i sl.).

Uz prijavu kandidati su bili obvezni podnijeti i četverogodišnji program rada Kazališta koji obvezno sadrži financijski i kadrovski plan ostvarenja predloženog programa.

Za vrijeme natječajnog roka svakom kandidatu osiguran je uvid u:

- Osnovni programski i financijski okvir za razdoblje 2016.-2019. godine,
- Izvješće o poslovanju i ostvarenom programu te
- kadrovske i financijske pokazatelje.

Rok za prijavu kandidata je 15 dana od dana objave natječaja. U predviđenom roku za primanje prijave koji je počeo teći dana 16. travnja 2015. godine, a istekao danom 30. travnja 2015. godine pravodobno su zaprimljene četiri prijave. Prijave su otvorene i razmatrane na 23. sjednici Kazališnog vijeća održanoj 6. svibnja 2015. godine.

Prijave su podnijeli: 1. Magdalena Lupi Alvir,
2. Almira Štifanić,
3. Laura Marchig Šesnić i
4. Denis Brižić.

Prijave Magdalene Lupi Alvir, Almire Štifanić i Laure Marchig Šesnić su potpune i udovoljavaju uvjetima natječaja. Prijava Denisa Brižića je nepotpuna jer nije dostavio dokaz o poznavanju jednog stranog jezika, stoga se ista nije razmatrala.

Temeljem diskusije o životopisima i četverogodišnjim programima rada ukupno tri (3) kandidatkinje, članovi Kazališnog vijeća jednoglasno su zaključili da se Magdalena Lupi Alvir kvalitetom svog programa, dubinom uvida u problematiku suvremenog kazališta za djecu i mlade, ali i lutkarstva kao medija, nametnula kao najbolji izbor za ravnateljicu ove kazališne kuće.

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
THÉÂTRE DE MARIONNETTES DE LA VILLE DE RIJEKA
CITY PUPPET THEATER RIJEKA
CROATIA

Program Magdalene Lupi Alvir studiozno je i pomno složeno *pismo namjere*, iz kojeg se iščitava stručno utemeljeno promišljanje o položaju i važnosti, sadašnjosti i budućnosti Gradskog kazališta lutaka Rijeka.

Kandidatkinja je posebno detaljno razradila programsko – repertoarne smjernice, koje pokazuju njezinu upućenost i širinu uvida u spajanju tradicijskih elemenata (bilo da je riječ o svjetskim i domaćim dramskim klasicima ili intrigantnoj baštini prostora u kojem kazalište djeluje) i rizičnih estetskih *proboja u novo*. Pritom, kada predlaže postavke klasičnih djela, nije riječ o konformističkoj taktici igranja hit naslova, već je primjetan kreativan otklon u skladu s programskim smjernicama: iz zaborava se tako izvlači riječka legenda *Četrnaest svjedoka*, planira se postavljanje slabije poznatih Nazorovih djela, u program se uvode na ovim prostorima manje prisutni suvremeni klasici i autori poput Erica Carlea, Kestutisa Kasparavičiusa i Melite Rundek, a kada se spominje *željezni* repertoar kazališta za djecu, poput djela Andersena, braće Grimm i Ivane Brlić Mažuranić, riječ je o naslovima koji nisu odabrani samo zbog vlastita hit- potencijala.

Program Magdalene Lupi Alvir ne ističe se samo dobro osmišljenim repertoarom; kandidatkinja pokazuje kako rad kazališta sagledava puno šire od izvođenja samih predstava, pa tako definira i program *Lutkolab* namijenjen mladim autorima, *storytelling* projekt *Pričaj mi priču*, ali i dio repertoara nazvan *Teatar u pelenama*, čime pokazuje pohvalnu tendenciju stvaranja programa za najmlađi uzrast kazališnih gledatelja. Za pohvalu je i okviran popis potencijalnih redateljskih suradnika, koji pokazuje upućenost u suvremena strujanja hrvatskog teatra, ali i promišljanja o lutkarstvu kao specifičnom kazališnom izrazu, što jamči usmjerenost na primarni scenski izraz ove kazališne kuće.

Kandidatkinja u programu naglašava potrebu za razvojem kazališne publike, nužnost traganja za koprodukcijским partnerima i mogućnost uključivanja u program riječke kandidature za Europsku prijestolnicu kulture 2020., što sve zajedno govori o viziji koja je lokalno obojena u motivima i temama, ali riječko lutkarsko središte pokušava postaviti u šire, europske okvire.

Kao jedinu manu programa Magdalene Lupi Alvir može se istaknuti nedovoljno razrađen financijski plan, bez konkretnih brojčanih pokazatelja u prihodima i rashodima i tek s okvirnim i skicoznim planom iznalaženja sponzorskih i koprodukcijских financijskih sredstava potrebnih za propulzivno djelovanje kazališta. Budući da ostatak programa svjedoči o ozbiljnim namjerama kandidatkinje za radno mjesto ravnateljice, valja vjerovati kako će nedvojbeno kompetentnu umjetničku stranu vizije upravljanja kazalištem u punoj mjeri slijediti i ona poslovno-menadžerska, neophodna u današnjim tržišnim uvjetima poslovanja kazališnih kuća.

Druga dva razmatrana programa, kandidatkinja Almir Štifanić i Laure Marchig Šesnić, iako također argumentirano postavljena i stručno osmišljena, nisu po mišljenju Kazališnog vijeća dostigla razinu programa Magdalene Lupi Alvir.

51000 Rijeka, Blaža Polića 6
MB: 03321185
OIB: 56734962764
E-mail: gradsko-kazaliste-lutaka@ri.t-com.hr
www.gkl-rijeka.hr

tel.: +385(0)51 32 56 80
fax: +385(0)51 32 56 91
RAVNATELJ: +385(0)51 32 56 81
PROPAGANDA: +385(0)51 32 56 88
IBAN: HR7924020061100109750

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
THÉÂTRE DE MARIONNETTES DE LA VILLE DE RIJEKA
CITY PUPPET THEATER RIJEKA
CROATIA

Program Almire Štifanić, iako ispunjen zanimljivim repertoarnim naslovima, suviše je skicozan i ne ulazi u detaljnu razradu repertoarne politike, dodatnih programa i vizije vođenja kazališta u četverogodišnjem razdoblju.

Programske smjernice Laure Marchig Šesnić, s druge strane, pokazuju kompetentnu viziju vođenja kazališta, s posebnim naglaskom na konkretno navedene partnere za inozemne koprodukcije i detaljno razrađen financijski plan. Ipak, izbor repertoarnih naslova i estetsko usmjerenje predloženo u programu ove kandidatkinje, iako umjetnički opravdano, po mišljenju Kazališnog vijeća manje je prilagođeno konkretnom kazalištu i današnjem teatarskom duhu vremena od vizije Magdalene Lupi Alvir.

Slijedom navedenog, Kazališno vijeće jednoglasno je utvrdilo

Prijedlog odluke

o imenovanju ravnateljice Gradskog kazališta lutaka Rijeka

Predlaže se Gradskom vijeću Grada Rijeka imenovanje Magdalene Lupi Alvir za ravnateljicu Gradskog kazališta lutaka Rijeka na razdoblje od četiri godine počevši s danom 3. svibnja 2016. godine.

Za izjavitelja na sjednici Gradskog vijeća Grada Rijeka koja će se održati 14. svibnja 2015. godine imenuje se predsjednik Kazališnog vijeća g. Davor Mišković iz Rijeka, Omladinska 4, a u slučaju njegove spriječenosti zamjenik izjavitelja bit će članica Kazališnog vijeća gđa. Jasna Vukonić – Žunić iz Rijeka, Opatijska 5.

PREDSJEDNIK KAZALIŠNOG VIJEĆA

Davor Mišković, v.r.

51000 Rijeka, Blaža Polića 6
MB: 03321185
OIB: 56734962764
E-mail: gradsko-kazaliste-lutaka@ri.t-com.hr
www.gkl-rijeka.hr

tel.: +385(0)51 32 56 80
fax: +385(0)51 32 56 91
RAVNATELJ: +385(0)51 32 56 81
PROPAGANDA: +385(0)51 32 56 88
IBAN: HR7924020061100109750

Na temelju odredbe članka 25. stavka 5. Zakona o kazalištima ("Narodne novine" broj 71/06, 121/13 i 26/14) te članka 46. Statuta Grada Rijeke ("Službene novine" Primorsko-goranske županije broj 24/09, 11/10 i 5/13 i "Službene novine Grada Rijeke" broj 7/14), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ godine donijelo je

ODLUKU
o imenovanju ravnateljice
Gradskog kazališta lutaka Rijeke

I.

Imenuje se Magdalena Lupi Alvir za ravnateljicu Gradskog kazališta lutaka Rijeke na vrijeme od četiri godine.

II.

Imenovana će započeti s obavljanjem dužnosti od 3. svibnja 2016. godine.

III.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenim novinama Grada Rijeke".

O b r a z l o Ź e n j e

Dana 9. travnja 2015. godine Kazališno vijeće donijelo je Odluku o raspisivanju natječaja za imenovanje ravnatelja/ravnateljice Gradskog kazališta lutaka Rijeke. Natječaj je objavljen istovremeno u „Novom listu“ i „Narodnim novinama“ dana 15. travnja 2015. godine.

U predviđenom roku za primanje prijava koji je počeo teći dana 16. travnja 2015. godine, a istekao dana 30. travnja 2015. godine pravodobno su zaprimljene četiri prijave. Prijave su otvorene i razmatrane na 23. sjednici Kazališnog vijeća održanoj 6. svibnja 2015. godine. Prijave su podnijeli: Magdalena Lupi Alvir, Almira Štifanić, Laura Marchig Šesnić i Denis Brižić.

Prijave Magdalene Lupi Alvir, Almire Štifanić i Laure Marchig Šesnić su potpune i udovoljavaju uvjetima natječaja.

Prijava Denisa Brižića je nepotpuna jer nije dostavio dokaz o poznavanju jednog stranog jezika. Stoga ne ispunjava formalno – pravne uvjete iz natječaja, pa se ista nije razmatrala.

Razmatrajući dostavljene četverogodišnje programe rada potpunih prijava, Kazališno vijeće dalo je prednost programu kandidatkinje Magdalene Lupi Alvir iz sljedećih razloga:

Program Magdalene Lupi Alvir studiozno je i pomno složeno *pismo namjere*, iz kojeg se iščitava stručno utemeljeno promišljanje o položaju i važnosti, sadašnjosti i budućnosti Gradskog kazališta lutaka Rijeke.

Kandidatkinja je posebno detaljno razradila programsko – repertoarne smjernice, koje pokazuju njezinu upućenost i širinu uvida u spajanje tradicijskih elemenata (bilo da je riječ o svjetskim i domaćim dramskim klasicima ili intrigantnoj baštini prostora u kojem kazalište djeluje) i rizičnih estetskih *proboja u novo*. Pritom, kada predlaže postavke klasičnih djela,

nije riječ o konformističkoj taktici igranja hit naslova, već je primjetan kreativan otklon u skladu s programskim smjernicama: iz zaborava se tako izvlači riječka legenda *Četrnaest svjedoka*, planira se postavljanje slabije poznatih Nazorovih djela, u program se uvode na ovim prostorima manje prisutni suvremeni klasici i autori poput Erica Carlea, Kestutisa Kasparavičiusa i Melite Rundek, a kada se spominje *željezni* repertoar kazališta za djecu, poput djela Andersena, braće Grimm i Ivane Brlić Mažuranić, riječ je o naslovima koji nisu odabrani samo zbog vlastita hit- potencijala.

Program Magdalene Lupi Alvir ne ističe se samo dobro osmišljenim repertoarom; kandidatkinja pokazuje kako rad kazališta sagledava puno šire od izvođenja samih predstava, pa tako definira i program *Lutkolab* namijenjen mladim autorima, *storrytelling* projekt *Pričaj mi priču*, ali i dio repertoara nazvan *Teatar u pelenama*, čime pokazuje pohvalnu tendenciju stvaranja programa za najmlađi uzrast kazališnih gledatelja. Za pohvalu je i okviran popis potencijalnih redateljskih suradnika, koji pokazuje upućenost u suvremena strujanja hrvatskog teatra, ali i promišljanja o lutkarstvu kao specifičnom kazališnom izrazu, što jamči usmjerenost na primarni scenski izraz ove kazališne kuće.

Kandidatkinja u programu naglašava potrebu za razvojem kazališne publike, nužnost traganja za koprodukcijskim partnerima i mogućnost uključivanja u program riječke kandidature za Europsku prijestolnicu kulture 2020., što sve zajedno govori o viziji koja je lokalno obojena u motivima i temama, ali riječko lutkarsko središte pokušava postaviti u šire, europske okvire.

Kao jedinu manu programa Magdalene Lupi Alvir može se istaknuti nedovoljno razrađen financijski plan, bez konkretnih brojčanih pokazatelja u prihodima i rashodima i tek s okvirnim i skicoznim planom iznalaženja sponzorskih i koprodukcijskih financijskih sredstava potrebnih za propulzivno djelovanje kazališta. Budući da ostatak programa svjedoči o ozbiljnim namjerama kandidatkinje za radno mjesto ravnateljice, valja vjerovati kako će nedvojbeno kompetentnu umjetničku stranu vizije upravljanja kazalištem u punoj mjeri slijediti i ona poslovno-menadžerska, neophodna u današnjim tržišnim uvjetima poslovanja kazališnih kuća.

Slijedom naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove odluke.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od trideset dana od dana dostave ove odluke.

**GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
THÉÂTRE DE MARIONNETTES DE LA VILLE DE RIJEKA
CITY PUPPET THEATER RIJEKA
CROATIA**

Na temelju članka 27. Zakona o kazalištima („Narodne novine „, br. 71/06, 121/13 i 26/14) i članka 20. Statuta, na 22. sjednici održanoj dana 9. travnja 2015. godine Kazališno vijeće Gradskog kazališta lutaka Rijeka donijelo je

**ODLUKU O RASPISIVANJU
NATJEČAJA ZA IMENOVANJE RAVNATELJA/ RAVNATELJICE
GRADSKOG KAZALIŠTA LUTAKA RIJEKA**

I.

Raspisuje se natječaj za imenovanje ravnatelja/ravnateljice Gradskog kazališta lutaka Rijeka.

II.

Utvrđuje se tekst natječaja koji je sastavni dio ove odluke.

III.

Natječaj će se objaviti istovremeno 15. travnja 2015. godine u dnevnom listu **NOVI LIST** i u **NARODNIM NOVINAMA** – Oglasni dio.

IV.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja

PREDSJEDNIK KAZALIŠNOG VIJEĆA

Mišković
Davor Mišković

Temeljem članka 20. stavka 3. Statuta, Kazališno vijeće Gradskog kazališta lutaka Rijeka raspisuje

NATJEČAJ
za imenovanje ravnatelja/ravnateljice
Gradskog kazališta lutaka Rijeka

Za ravnatelja može biti imenovana osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

- završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij društvenog, humanističkog ili umjetničkog smjera, kao i stečena visoka stručna sprema s područja društvenih ili humanističkih znanosti ili umjetničkog područja sukladno propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju,
- najmanje pet (5) godina radnog staža u kazališnoj djelatnosti ili deset (10) godina radnog staža u području kulture,
- znanje jednog stranog jezika,
- stručne, radne, organizacijske sposobnosti.

Na natječaj se mogu javiti osobe obaju spolova.

Uz prijavu na natječaj, kandidati su dužni priložiti:

- životopis s opisom dosadašnjeg rada,
- dokaz o stečenoj stručnoj spreml (diploma u izvorniku ili ovjerenol preslici),
- dokaz o radnom stažu u kazališnoj djelatnosti ili u području kulture (izvornik potvrde HZMO-a ili drugi odgovarajući dokaz o radnom stažu u izvorniku ili ovjerenol preslici u slučaju da kandidat nije državljanin Republike Hrvatske ili je radni staž ostvario u inozemstvu),
- dokaz o poznavanju jednog stranog jezika (preslika indeksa, certifikat i sl.)
- četverogodišnji program rada Kazališta koji obvezno sadrži financijski i kadrovski plan ostvarenja predloženog programa.

Za vrijeme natječajnog roka svaki kandidat ima pravo uvida u:

- Osnovni programski i financijski okvir za razdoblje 2016.-2019. godine,
- Izvješće o poslovanju i ostvarenom programu te
- kadrovske i financijske pokazatelje.

Pravo na uvid u navedenu dokumentaciju može se ostvariti za vrijeme natječajnog roka svaki radni dan od 10,00 do 13,00 sati u Gradskom kazalištu lutaka Rijeka, Blaža Polića 6, u Pravnoj službi. Podatke koje sazna uvidom kandidat ne smije javno iznositi niti objavljivati.

Imenovanje ravnatelja vrši se u skladu s odredbama čl. 27.- 29. Zakona o kazalištima („Narodne novine“ RH br. 71/06, 121/13 i 26/14).

Ravnatelj se imenuje na vrijeme od 4 godine.

Rok za podnošenje prijave je 15 dana od dana objave natječaja.

Nepotpune i nepravovremene prijave neće se razmatrati.

Prijave s potpunom dokumentacijom dostavljaju se na adresu: Gradsko kazalište lutaka Rijeka, Blaža Polića 6, 51000 Rijeka, s naznakom "natječaj za ravnatelja - ne otvaraj".

Prijavljeni kandidati bit će obaviješteni o rezultatu natječaja u roku od 45 dana od isteka roka za podnošenje prijava.

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA RIJEKA
NATJEČAJ ZA RAVNATELJA
BLAŽA POLIĆA 6
51 000 RIJEKA

Magdalena Lupi Alvir
Janka Polića Kamova 20
51 000 Rijeka
tel: 091 541 1357, 432 867
e-mail: magdalena.lupi@ri.t-com.hr

U Rijeci, 28. travnja 2015.

Poštovani,

Prijavljujem se na Natječaj za imenovanje ravnatelja/ravnateljice Gradskog kazališta lutaka u Rijeci.

U prijavi prilažem:

- četverogodišnji program rada GKL-a sa financijskim i kadrovskim planom ostvarenja predloženog programa
- životopis s opisom dosadašnjeg rada
- ovjerenu presliku diplome
- ovjerenu presliku nostrifikacije diplome
- potvrdu HZMO-a o radnome stažu u kazališnoj djelatnosti
- preslike iz indeksa o znanju engleskog, talijanskog i slovenskog jezika, presliku certifikata sa strukovnog seminara „Performing Arts Managment: Audience development“, British Councila iz Londona, te presliku certifikata Međunarodnog visokoškolskog tečaja njemačkog jezika iz Beča.

S poštovanjem,

Magdalena Lupi Alvir, dramaturginja

MAGDALENA LUPI ALVIR

PROGRAM RADA GRADSKOG KAZALIŠTA LUTAKA RIJEKA 2016. - 2019.:

MALO VELIKO KAZALIŠTE

**Već nekoliko godina tvrdim da lutka i lutkarstvo doživljavaju pravu renesansu.
Ako u kazalištu lutku i njenu teatarsku funkciju obrađujemo s punom ozbiljnošću,
ona danas ima svoje sigurno mjesto u kazalištu, samo se mora riješiti prosječnosti.**

Peter Brook

KAZALO

Značaj lutke.....	str. 2
Razvoj publike.....	str. 2-4
Suradnje i festivali.....	str. 4
U susret Europskoj prijestolnici kulture.....	str. 5
Programsko-repertoarne smjernice.....	str. 6-9
Suradnici na predstavama.....	str. 10
Repertoar po kazalšnim sezonama.....	str. 11
Obrazloženja premijernih naslova.....	str. 12-17
Popratni programi.....	str. 18- 19
Financijski plan.....	str. 20-21
Kadrovski plan.....	str. 22

ZNAČAJ LUTKE

Vizija Gradskoga kazališta lutaka u Rijeci jest ona u kojoj je, kako i sam naziv kazuje, **lutka u središtu zanimanja**. Lutka kao metafora, lutka kao sustav značenja, lutka koja je „manipulirana“ i koja sama „manipulira“, kao osnov cijelog jednog svijeta što se njome predstavlja.

Misleći o lutkarstvu prije svega kroz lutku i njezin odnos do glumca, animatora koji joj udahnuje život, otvara se čitav niz najrazličitijih mogućnosti scenskih izraza. Jer lutka može biti i običan predmet, slika, neki apstraktni oblik, maska ili sjena, može biti iz različitih materijala, izrađena u raznorodnim lutkarskim tehnikama – i dalje je sve to „lutka“, daleko od tradicionalističkog i zastarjelog poimanja lutkarstva. Jer suvremeno lutkarstvo je u vječnom istraživanju tema, materijala, modela, tehnika, izvedbenih oblika, i jedino tako može danas opstati i pokušati ponuditi odgovore na vrijeme u kojemu egzistiramo, i to uvijek na sebi svojstven i prepoznatljiv- lutkarski način.

RAZVOJ PUBLIKE

Tim više što se radi o umjetnosti namijenjenoj prije svega **djeci**, što nas čini vrlo odgovornima, lutkarstvu treba prići znalački, stručno i s ljubavlju.

No, iz tradicije lutkarstva znamo da ono ne samo da odgaja i educira buduće male gledatelje i od malih nogu razvija svijet dječje mašte, već podsjeća i **odrasle** da budu dijelom svijeta kojega su zanemarili i često podcijenili.

Posebnu pažnju valjalo bi posvetiti pitanju kojoj dobi je koja predstava namijenjena. Na umu stoga treba imati različite dobne skupine, u prvome redu djece, zatim mladih i odraslih, po kojima se određuje program. Time se naravno nikako ne smije podcijeniti niti jedna dobna skupina.

Najmlađa djeca, od druge (pa i ranije) do četvrte godine, gotovo su „najsenzibilniji“ mali kazališni gledatelji, jer im je u toj dobi kazalište tek prvi dodir s umjetnošću uopće. Lutkarska kazališta najčešće u svome programu imaju predstave za nešto stariji uzrast, te najmlađi gledatelji tako ostaju prikraćeni za svoje prve kazališne doživljaje. U zadnjem desetljeću sve prisutniji je i tzv. „teatar u pelenama“ namijenjen već bebama, koji najjednostavnijim predstavama nudi poseban kazališni doživljaj i njima i njihovim roditeljima. Zato smatram da bi u programu barem jedna predstava u sezoni trebala biti namijenjena najmanjem i najmlađem gledateljstvu. Bez obzira da li je riječ o scenskim prilagodbama jednostavnijih bajki ili priča za najmlađe, ili je pak riječ o autorskim projektima koji nastaju prema određenoj ideji ili motivu, u procesu rada na predstavi, one ne bi trebale sadržavati

samo didaktičke elemente. Naprotiv, već u toj dobnoj skupini djeci treba ponuditi lutkarski i primjeren estetski, likovni, glazbeni užitak. Stoga bi u okviru programa za najmlađe dobro funkcionirale i predstave u kojima se mališani uče gledati očima boja, zvukova, slika, riječi, pa smatram važnim u njega uključiti upravo ponajbolje lutkarske majstore, od redatelja preko glazbenika, suradnika za scenski pokret, dramaturga, do likovnih umjetnika.

Središnji dio programa namijenjen je onima čije dobne grupe čine većinu posjetitelja, dakle od zadnjih godina vrtića do prvih razreda osnovno školskoga uzrasta. Međutim, obraćajući se upravo generacijama prebrzo odraslima na elektronskim medijima – televiziji, video igricama, kompjuterima – smatram izuzetno bitnim odgojiti mladu kazališnu publiku i kroz kazalište joj ponuditi drugačije lice stvarnosti. Putem lutkarskog medija njihov svijet ima šanse biti bogaćen i oplemenjivan vrijednostima što ih ovo današnje vrijeme, nažalost sve više briše.

Da lutkarstvo nije samo umjetnost namijenjena djeci govori nam kroz svoju povijest i bogata lutkarska tradicija, te bih, postepeno kroz sezone, u kazalište pokušala „vratiti“, odnosno bolje rečeno „dovesti“ i za lutkarsko kazalište zainteresirati i vrlo osjetljivu skupinu – od teenagerske publike do odrasle. Predstave koje bi im mogle biti dovoljno intrigantne da bi ih pogledali i u lutkarskome žanru, ostvarila bih ponajprije kroz suradnju s jakim autorskim i redateljskim osobnostima, čiji je rad blizak „autorskome kazalištu“, odnosno autorskim projektima, gdje se lutkarstvo prožima s drugim umjetničkim medijima i vrstama, poput vizualnog, glazbenog, fizičkog kazališta, mime itd.

Za mlade i odrasle zanima me i ono kazalište koje kroz prizmu lutkarstva umije sagledavati literaturu svjetskih i domaćih klasika, lektiru i suvremeno dramsko pismo na kazališno istraživački način ili pak inspiraciju potražiti u nekome suvremenome likovnom autoru ili izrazu.

S obzirom da su pojedine lutkarske vrste i tehnike gotovo u „izumiranju“ (primjerice marioneta ili ginjol), pokušala bih vratiti ih kroz rad na određenim predstavama što bi doprinjelo obogaćivanju lutkarskog umijeća glumačkog ansambla GKL-a, posebice njegovih mlađih članova koji možda nisu imali prilike u praksi upoznati sve lutkarske tehnike. Rad na ansamblu - koji svojom kvalitetom i dosadašnjim radom spada u vrh hrvatskoga lutkarstva, i njegov stalni umjetnički rast, jedna je od bitnih osnova za kvalitetno bavljenje kazališnom umjetnošću.

Kako je publika ona radi koje postojimo, nje govala bih i rad na predstavama „malih formi“, tehnički nezahtijevnih i s malim brojem glumaca te uličnog kazališta koje nije limitirano isključivo izvedbom u „kazališnoj kutiji“ (program pod nazivom *Iz lutkarskog*

kovčežića). Takve bi predstave bile mobilne i dostupne za sva gostovanja izvan Rijeke, posebice po Primorju, otocima i Gorskome Kotaru te Istri.

Sve ono što se pokazalo uspješnim u dosadašnjem radu GKL-a treba zadržati, no tu bih više pažnje posvetila otvorenijoj komunikaciji s publikom, odnosno radu na razvoju publike. Svakako bih povećala broj popratnih programa, tematskih radionica, razgovora nakon predstava, stručnih vodstava, što predstavlja sustavan rad na publici ali isto tako i izvor dodatnih prihoda. Animacija publike, posjete školama, susreti s glumcima i lutkom, razna tematska predavanja, jesu i edukacijski put same publike ka boljem razumijevanju lutkarstva, a time i put ka vratima GKL-a.

SURADNJE I FESTIVALI

Osim suradnje sa svim kazališnim i lutkarskim sredinama u Hrvatskoj, od izuzetne je važnosti svojom kvalitetom izboriti se za **sudjelovanje na strukovnim susretima, prije svega kazališnim i lutkarskim festivalima**. Time ne mislim samo na festivale u Hrvatskoj, već i na one u inozemstvu na kojima se GKL Rijeka ima šanse predstaviti. Štoviše, međunarodna kulturna suradnja, bitna je prije svega za prezentaciju rada GKL-a kao riječkog kulturnog „izvoznog proizvoda“, no važna i u strukovnoj razmjeni iskustava, ideja, ljudi.

GKL bi po prvi puta u svojoj praksi, započeo i ozbiljnije tražiti zainteresirane **partnere za suradnje i koprodukcije** unutar Rijeke (HNK Ivana pl. Zajca, ili dijela nezavisne riječke kazališne scene, posebno onih aktera koji rade kvalitetno kazalište za djecu i mlade i imaju iskustva ili potencijal suradnje u lutkarstvu), Hrvatskoj i regiji.

Ove godine *Revija lutkarskih kazališta* slavi svoj dvadeseti jubilej, čije održavnje svakako treba i dalje nastaviti, s obzirom da je u Hrvatskoj zaista mali broj specijaliziranih lutkarskih manifestacija festivalskog i/li revijalnoga karaktera

U SUSRET EUROPSKOJ PRIJESTOLNICI KULTURE

Namjera programa GKL-a, kao jednog od bitnih uvoda u moguću Europsku prijestolnicu kulture 2020. jeste pokazati sve specifičnosti, raznolikosti, dvojnosti i jedinstvenosti Rijeke nekad i danas, zanimljive u europskome kontekstu, združiti nekadašnje razlike dvaju gradova i lutkarskih tradicija nekad razdvojenog grada – Fiume i Sušaka - likova Jurića i nekog današnjeg Mangiafuoca, marioneta i ginjola, narodnog i građanskog duha, puka i vladara, moćnika i beskućnika, faca i marginalaca....izvući iz zaborava zaboravljene riječke i primorske legende i izgraditi neke nove praiizvedbama upravo na sceni GKL-a. Po čemu je Rijeka grad združenih različitosti, kultura, jezika, povijesnih turbulencija, mentaliteta i duha, Mediterana i Mitteleurope, Primorja i Gorja....? GKL bi u tome trebao biti jedan od promotora i istraživača riječkog identiteta i specifikuma, čime bi se Rijeka popularizirala kao zanimljivo europsko kulturno središte.

U najavi Europske prijestolnice kulture 2020. čiji je Rijeka ozbiljan kandidat, vidim veliku šansu za promociju GKL-a, kao lutkarske kazališne kuće u kojoj se općenito radi suvremeni kazališni repertoar i koja je sposobna biti generatorom novih ideja, inventivnih pristupa lutkarstvu i kao takva potencijalno zanimljiv partner za suradnje.

PROGRAMSKO-REPERTOARNE SMJERNICE

Imperativ po kojemu bi se radile predstave u GKL Rijeka sljedeće četiri godine jeste suvremeno, moderno, a zatim i istraživačko, provokativno lutkarsko kazalište, raznolikoga programa i kazališnih estetika. Pristup koji me zanima jeste pokušati uvijek biti svjež, inovativan, drugačiji i u scenskome izrazu što raznorodniji. Dakle, sa svakom bi se predstavom pokušalo otvoriti nove poglede kako na lutkarsko nasljeđe, tako i na lutkarsku umjetnost uopće. U tome smislu četiri kazališne sezone nastojale bi **predstaviti riječko Gradsko kazalište lutaka kao moderno lutkarsko kazalište čiji bi se repertoar odvijao u sljedećim smjernicama:**

1. suvremeno i svježe iščitana svjetska klasika
2. suvremeno uprizorena hrvatska književna baština s naglaskom na tematiku riječkoga i primorskoga kraja, te njega čakavskog jezičnog idioma
3. postavljanje djela iz recentne svjetske i domaće literature za djecu
4. autorski i istraživački pristup lutkarstvu koji uključuje i druge suvremene kazališne i izvedbene forme
5. poticanje stvaranja lutkarskog izraza mladih lutkara
6. uvođenje tzv. „teatra u pelenama“
7. postepen rad na lutkarskim predstavama za mlade i odrasle
8. uvođenje raznolikih popratnih programa

1. U četverogodišnjem repertoaru nalazili bi se ponajbolji naslovi i autori svjetske literature za djecu, dječji „vječni“ **svjetski klasici**, no prije svega oni koji **korespondiraju s današnjim vremenom**. Među starim, poznatim literarnim predlošcima koji bi, između ostalog, bili polazišta za suvremena lutkarska istraživanja, naglasak je upravo na onim naslovima koji nikada nisu bili postavljeni u riječkom GKL-u.

Među njima držim izuzetno važnima ona djela koja djecu uče međusobnome razumijevanju i toleranciji u društvu kroz teme drugih i drugačijih (*Kositreni vojnici*, *Palčica*, *Pipi Duga Čarapa*), generacijskome razumijevanju (*Stoliću prostri se*), važnosti zajedništva u društvu (*Bremenski gradski svirači*), plemenitosti i nesebičnosti (*Ali Baba i 40 razbojnika*), nadvladavanju strahova i važnosti emocija (*Čovjek koji je htio naučiti strahovati*).

2. Njega baštine trebala bi predstavljati važno mjesto u repertoaru svake lutkarske kazališne kuće. Osluhnuti u svome vremenu što nam baština poručuje, neizbježan je dio očuvanja našeg identiteta. Tako nas, primjerice, *Potjeh* hrvatskoga Andersena, Ivane Brlić Mažuranić, uvijek podsjeća koliko je važna istina, unatoč svim iskušenjima vremena.

Unutar domaćih repertoarnih naslova pokušala bih prije svega u temama, mitovima, **legendama i pučkome nasljeđu riječkoga kraja** potražiti lutkarske teme. Upravo putem regionalnoga, nastojala bih pronaći ono što je specifično za kraj u kojemu živimo i predstaviti njegovo kulturno blago u kontekstu europskoga kulturnoga nasljeđa.

Poznato je da svaka nacija gotovo ima svoj amblem u obliku lutka – najčešće narodnog heroja ili lakrdijaša iz puka. Poput primjerice ginjola koji je u sebi tradicionalno uvijek nosio kritiku vremena i borbu za slobodu. Na scenu bih tako vratila lik dječaka Jurića, kojega je oživotvorio Viktor Car Emin, a čije su dogodovštine nekada zabavljale djecu Sušaka u prvim lutkarskim predstavama na hrvatskome jeziku, a kasnije u formi stripa objavljivane u kulturnom časopisu za djecu *Galeb*.

Mitološko i etnološko nasljeđe ovoga kraja, neodvojivo od njegove povijesti, već je postalo zaštitnim znakom grada na Rječini. Među onim kazališno neuprizorenima, bilo bi zanimljivo vidjeti koliko je moguće predočiti riječku legendu o *Četrnaest svjedoka* u lutkarski i mimoski jezik.

No, govoriti o primorskome kraju znači najprije zaviriti u knjige Vladimira Nazora i njegovih *Istarskih priča i legendi* te među njima pronaći jedne *Kastavske 'Hajde'* i *Divske dvore* i upoznati „domaće“ divove Bradonju i Nogonju, moćne vladare (i danas prepoznatljive u društvu) koji su zbog svoje bahatosti „loše skončali“.

3. Repertoar GKL-a pratio bi **recentna izdanja svjetske i hrvatske literature za djecu**. Naglasak bi ovdje ponovo bio na praiizvedbama ili pak hrvatskim praiizvedbama suvremenih tekstova s aktualnim temama (odrastanje i „anti bullying“ *Dječak koji je prebrzo rastao* i *Priča o Vilmi Špigl*). U žanrovskoj raznolikosti, novinu predstavlja postavljanje suvremene opere za djecu i mlade (Menotti), kao i suvremenih autora (Carle i Kasparavičius) planiranih za predstave tzv. „teatra u pelenama“.

Tijekom sezona bi se, naravno, pratila izdanja novih suvremenih autora i djela koja bi bila adekvatna za postavljanje na lutkarskoj sceni.

4. Dio programa odnosio bi se na svojevrsno **istraživačko lutkarstvo**. Ovdje prije svega računam na angažman jakih autorskih osobnosti koji djeluju u okviru tzv. „autorskog kazališta“ koje spaja različite izvedbene forme dok u svojoj osnovi uvijek ima lutkarski izričaj ili animacijske principe.

Autorski projekti koji nastaju kroz procese rada autorsko-glumačkih ekipa na predstavi, većinom su rađeni prema motivima određenih priča što im često služi tek kao polazište za kazališna istraživanja.

Ovdje je moguć i nastavak postavljanja autorskih projekata iniciranih od strane glumaca iz ansambla GKL, što se dosad pokazalo dobrom praksom.

Kroz lutku i pokret mogla bi se raditi riječka legenda *Četrnaest svjedoka*, ili pak Rabelaisov *Gargantua i Pantagruel* kao kombinacija lutkarsko-mimske predstave.

5. GKL vidim kao kazalište koje podupire rad mladih lutkara. Putem **raspisivanja javnih natječaja**, pokušala bih zaintrigirati **mlade redatelje, autore, dramaturge, likovnjake** da se još intenzivnije i ozbiljnije krenu baviti lutkarstvom. Ponudila bih im uvjete za produkciju jedne male lutkarske forme (u okviru programa *Lutkolab*) u kojoj bi oni pokazali svoje viđenje lutkarstva te kasnije nudila i veće, zahtjevnije projekte. Rad najmlađih profesionalnih lutkara vidim i kao mogućnost suradnje ili svojevrske koprodukcije s Umjetničkom akademijom u Osijeku i odsjekom *Gluma i lutkarstvo*, riječkim studijima *Gluma i mediji* te Akademijom primjenjenih umjetnosti. Također, predstave diplomanata jedne od akademija mogle bi se predstavljati u riječkome GKL.

6. **Program A-be-ce-de** tzv. „**teatra u pelenama**“, donosi predstave za bebe, što je postalo vrlo popularno posljednjih desetak godina u svijetu, a dosada nije rađen u Rijeci. U programu GKL-a, mišljen je kao spoj kazališta baziranog na pokretu i lutkarskoj animaciji, s najjednostavnijim pričama, odnosno više glazbeno-vizualnim doživljajima za „pelenase“. U predstavama su bebe i roditelji zajedno s glumcima na sceni obloženoj mekim spužvama, te su tako dio neponovljivog zajedničkog kazališnog iskustva. Roditelji iz materijala predstava također mogu naučiti neke jednostavne igre i animacije predmeta koje mogu primjenjivati i kod kuće sa svojim bebama. Predstave ovoga tipa prilagođene su vremenskim trajanjem na maksimalnih tridesetak minuta.

Bebama i ranoj vrtićkoj, odnosno jasličkoj dobi, ponudile bi se predstave nastale kao autorski projekti (*Gdje su nestale čarapice?*) ili prema suvremenim slikovnicama i pričama o *Vrlo gladnoj gusjenici* koja nas uči o važnosti zdrave prehrane ili pak *Budalastih priča* što nas, između ostalog, uče kako je važno ne zaboraviti čitati knjige.

7. Iako su primarno ciljana skupina gledatelja za lutkarsko kazalište djeca, potrebno je postepeno osmišljavati i **program za mlade** - srednješkolstu te studentsku publiku, odnosno **odrasle**, budući da je lutkarski medij uvriježeno manje prihvatljiv upravo za ovu dob. GKL je već do sada imalo praksu postavljanja nekoliko lutkarskih predstava za mlade i odrasle. No, bez tradicije, kontinuiteta, i stalnoga rada na edukaciji publike, to je prilično dugotrajan proces koji zahtjeva puno rada i truda, sa često nesigurnim ishodima, pogotovo za kazališne blagajne. Od predstava za odrasle tu su *14 svjedoka* te *Gargantua i Pantagruel*, mišljene kao kombinacije različitih kazališnih formi.

8. Novina sezona jeste **uvođenje** većeg broja **popratnih programa, radionica** i tematskih razgovora s publikom, kojima bi se gledateljima svih generacija pružio uvid u bogatstvo i raznolikost lutkarskoga žanra. S obzirom da je djeci susret s lutkarskim kazalištem prvi susret s kazališnom umjetnošću, djecu ne bi trebali podrazumijevati tek kao publiku koja kazalište posjećuje isključivo kroz predstave. Dapače, počevši od onih najmanjih posjetitelja, svoju buduću publiku kazalište lutaka bi trebalo educirati i senzibilizirati za kazalište općenito, približiti im kazališnu formu lutke, približiti im specifičnosti rada na lutkarskoj predstavi, pružiti uvid u nastanak predstava, rada na procesu stvaranja predstava, osmišljavanja lutki od ideje do realizacije, upoznati ih sa zakonitostima različitih lutkarskih tehnika, voditi razgovore nakon predstava. Sve ovo su moguće teme za radionice, predavanja i profesionalna vodstva rađena upravo za - gledatelje, u prvome redu one najmlađe, a zasigurno neka od njih intrigantna i za odrasle.

SURADNICI NA PREDSTAVAMA

Što se suradnika na predstavama tiče, na suradnju bih pozvala ponajbolje lutkarske redatelje, koreografe, suradnike za scenski pokret, dramaturge, pisce, likovnjake iz Hrvatske, no isto tako pokušala angažirati, ovisno dakako o financijskim mogućnostima, i zanimljiva inozemna imena te umjetnike iz regije (poput Matije Solcea iz Slovenije, Margit Gysin iz Švicarske). Želja mi je u što većem broju predstaviti nova redateljska i suradnička imena, posebice mlade (Tamara Kučinović, Renata Carola Gatica), koji nisu dosada radili s riječkim lutkarima. Tu su i redatelji (Saša Božić, Olja Lozica) koji rade zanimljive predstave u kombinacijama s lutkarskim žanrom. Uvijek drugačiji, no posebno zanimljiv upravo u radu dječjih predstava, Oliver Frlić, možda bude našao vremena i inspiracije za režiju u riječkome GKL-u. No isto tako, pozvala bih i stare, vrsne lutkarske znalce poput Edija Majarona, Robija Waltla ili Renea Medveška, koji su već ostvarili niz izuzetno uspješnih suradnji sa GKL-om. Računam i na autore riječke nezavisne scene, kao i na mlade čija će imena biti poznatija nakon javnih natječaja za projekte u GKL-u.

Da rezimiram, GKL Rijeka vidim kao suvremeno lutkarsko kazalište, sposobno svojim snagama pokazati kako jedno „malo“ kazalište može po svojim kvalitetama i dosezima biti „veliko“ kazalište; GKL kao kazalište koje će se nametnuti svojim specifičnostima i njegovanjem vlastitog suvremenog kazališnog izraza pridonijeti da se za njega zna i izvan Hrvatske; GKL koje će u svome drugačijem pristupu lutkarstvu kazališno zaintrigirati i struku i publiku svih generacija; GKL koje će najmlađe upoznavati s bogatim tradicijskim nasljeđem ovoga kraja i pokazati kako regionalno može biti i europsko i svjetsko; GKL koje će odraslima razbiti predrasude kako su lutke namijenjene samo djeci.

I na kraju, dopustit ću si obratiti se vrlo osobno i kratko pokušati reći što me je motiviralo da se prijavim na ovaj natječaj. Svoju sam profesionalnu kazališnu karijeru, još kao studentica ljubljanske Akademije, upravo započela u Gradskome kazalištu lutaka, kao dramaturginja predstave *De rerum natura* 1990. godine. Od tada me uz riječke lutkare vežu brojne suradnje, drage predstave i tim ljudi s kojima mi je svaka nova predstava uvijek bila izazov i veselje. Za mene je riječko kazalište lutaka bilo i ostalo (prostorom) malo, ali bitno mjesto gdje se u portunu jedne male, skrovite riječke ulice uvijek događalo čudesno, veliko kazalište. Želja mi je da i dalje bude primamljivo za sve one male koji žele jako brzo postati veliki i za one velike koji žele uvijek zadržati male u sebi.

REPERTOAR PO KAZALIŠNIM SEZONAMA:

2016./17.

1. Astrid Lindgren *Pipi Duga Čarapa* (uz 110. obljetnicu rođenja A. Lindgren) ili Grimm *Stoliću prostri se* (uz 230. obljetnicu rođenja W. Grimma)
2. E.Carle *Vrlo gladna gusjenica*
3. V. Nazor *Kastavski Hajdi i Divski dvori* (uz 140. obljetnicu rođenja V.Nazora)

2017./18.

1. H. C. Andersen *Palčica* ili *Kositreni vojnici*
2. G. C. Menotti *Dječak koji je prebrzo rastao* (uz 10 godišnjicu smrti C. Menottija), opera za djecu ili M. Rundek *Priča o Vilmi Špigl*
3. Autorski projekt *Četrnaest svjedoka*

2018./19.

1. I. B. Mažuranić *Kako je Potjeh tražio istinu* (uz 80.godišnjicu smrti I. B. Mažuranić)
2. Grimm *Bremenski gradski svirači* ili *Čovjek koji je htio naučiti strahovati*
3. Autorski projekt *Jurićeve štorije*

2019./20.

1. Arapska narodna priča *Ali baba i 40 razbojnika*
2. Autorski projekt *Gdje su nestale čarapice* ili K. Kasparavičius *Budalaste priče*
3. F. Rabelais *Gargantua i Pantagruel*

OBRAZLOŽENJA PREMIJERNIH NASLOVA

Astrid Lindgren *Pipi Duga Čarapa*

Jedan od najslavnijih izmišljenih likova iz svjetske dječje književnosti je svakako djevojčica Pipi, predivlja i kontroverzna za vrijeme u kojemu je nastala, 40-ih godina prošloga stoljeća, u nekim zemljama čak cenzurirana i zbog anarhističnih stavova - nepoželjna knjiga. U ovoj općepoznatoj i omiljenoj priči mnogih generacija, kontrapunktirana su dva svijeta: svijet odraslih koji pokušava „ukalupiti“ djecu u opće prihvatljive obrasce društva i neobuzdani, drski svijet dječje mašte koji mu konstantno prkosi. S jedne strane tu je Pipi, snažna i krajnje samostalna djevojčica koja živi bez roditelja, sa svojim životinjama i odlučuje se za građanski neposluh, te njezini prijatelji, poslušni Tomi i Anika, stalno u procjepu između roditeljskih želja, svojih osobnih i Pipinih. Buntovnica Pipi, baš kao i njena autorica, definitivno je borac za ljudska prava, prava djece, prava životinja, prava čovjeka da živi život po vlastitom nahođenju, a ne onako kako mu društvo neminovno nameće.

Braća Grimm *Stoliću, prostri se*

Iako stare i opće poznate generacijama, bajke svojom univerzalnošću često progovaju upravo o suvremenim temama, zrcaleći zapravo situacije iz suvremenog života. U ovoj duhovitoj bajci, punoj zabavnih i neočekivanih momenata i obrata, to je sraz generacija - starog i rigidnog oca te pokvarenog gostioničara, i mladih, radišnih, širokogrudnih sinova. Potonji će svojom mudrošću uspjeti premostiti generacijski jaz te u najboljoj maniri pokazati kako bez bojazni svijet možemo i trebamo ostaviti mladima, samo ako ih ne sputavamo te im dajemo ljubav i povjerenje. I dok Grimmovi *Bremenski gradski svirači* govore o moći zajedništva „otpisanih“ generacija, utoliko *Stoliću prostri se*, navija za mlade, pune empatije i osjećanja za sve one kojima treba pružiti pomoć.

Eric Carle *Vrlo gladna gusjenica*

Svevremenski, zabavni, duhoviti dječji klasik koji ima ujedno i odličnu edukativnu vrijednost. *Vrlo gladna gusjenica* slavnog američkog autora Erica Carlea („po mnogima možda i najbolja slikovnica svih vremena“, kako stoji u recenziji hrvatskoga izdanja), radila bi se u maniri „teatra u pelenama“, te bi se bazirala na jakim, efektnim vizualnim elementima i glazbi te jednostavnoj priči. Djeca bi se u njoj učila pojmu vremena kroz dane u tjednu, a istovremeno i brojanju te zdravoj prehrani (gusjenica svaki dan nešto pojede i tako sve više raste, no kad pretjera sa slatkišima, zaboli je trbuh, a situaciju spasi zeleni list). No najvažnije je što će mali

gledatelji na kraju doživjeti preobrazbu gusjenice u prekrasnog leptira te osjetiti draž prirodnog životnog ciklusa u kojemu se mala čuda neprestano događaju pred našim očima.

Vladimir Nazor *Kastavski 'Hajdi' i Divski dvori*

Legende *Kastavski 'Hajdi' i Divski dvori* vode nas u davna vremena kada su u Kastvu živjeli divovi Bradonja i Nogonja koji su otimajući kamenje prirodi htjeli sebi izgraditi najljepše i najsjajnije dvore. Zato su zarobili građane i težake te ih bacili u roblje. Htjeli su još ukrasti i sunce ne bi li pripadalo samo njima. No „starci i sirote“ digli su bunu, a njihove je vapaje čula priroda, te uz pomoć bure i potresa, otvorila zemlju i progutala i divove i njihove dvore. Od tada nastaje Šparožna jama u kojoj se i danas mogu vidjeti ostaci divskih dvora u kamenu i stalaktitima, a voda koja njome kaplje su suze okamenjenih divova koji plaču i kaju se što su bili tako okrutni i bahati. Ne prepoznaje li se u ovoj staroj legendi i duh današnjeg vremena – oholih vladara koji za svoj osobni interes ne mare ni za narod ni za prirodu, čiji se resursi nemilosrdno iskorištavaju i prodaju?

Hans Christian Andersen *Palčica*

Jedna od najljepših i najpoetičnijih Andersenovih bajki je *Palčica*, priča o sićušnoj, neobičnoj djevojčici, koju je majka dobila na još neobičniji način. Ova malena, krhka, nježna djevojčica uvijek otvorenoga srca, gonjena znatiželjom koja krasi baš svako dijete, doživljava različite neprilike koje uvijek uspijeva prevladati svojom ljubavlju i suosjećanjem za druge. Zato biva nagrađena srećom. Andersenove bajke uvijek govore o putovanju, nekoj vrsti inicijacijskoga procesa, na kojega čovjek mora otići ne bi li se riješio nevolja. Palčica na kraju upoznaje malenog dječaka, baš poput nje, i spoznaje da nije sama na ovome svijetu, kao što nije ni jedina koja je iskusila mnoge životne tegobe.

Hans Christian Andersen *Postojani kositreni vojnik*

Postojani kositreni vojnik smatra se jednom od “najneobičnijih” Andersenovih ranih bajki koja ne završava riječima “i živjeli su sretno do kraja života”. No, ona nam donosi neizmjerljivo toplu, senzibilnu i dirljivu priču o svima onima koji su drugačiji i različiti te zbog tjelesnih ograničenja često izolirani i odbačeni u društvu.

Na svome proputovanju, vojnik će naučiti da je život pun nepredvidljivih trenutaka. Upoznati će društvo iz dječje sobe, ulice, gradskog podzemlja, koje će ga stalno iskušavati u njegovoj namjeri da uspije doći do izabranice svoga kositrenoga srca, papirnate balerine. Njih će dvoje doživjeti ljubav na prvi pogled i od njene siline naprosto izgorjeti.

Gian-Carlo Menotti *Dječak koji je prebrzo rastao (The Boy Who Grew Too Fast)*, opera za djecu

Jednočinka za djecu i mlade, opera *Dječak koji je prebrzo rastao* suvremenog američko-talijanskog skaldatelja Gian Carla Menottija, praižvedena je 1982. godine. Riječ je o velikoj „maloj operi“ za mladu publiku, punoj humora i za odrasle. Radnja počinje na prvi dan škole, gdje upoznajemo Poponela, koji zbog svoje visine i imena postaje predmetom stalnih zadirkivanja te se obraća učiteljici za pomoć. Ona ga pak upućuje na doktora Schicka, izumitelja stroja za smanjivanje, koji ga smanjuje pod jednim uvjetom: mora se prilagoditi drugima ili će narasti natrag u svoju staru veličinu. No jedan će nemili događaj u školi uskoro sve promijeniti...

Ova opera nas uči koliko je važno biti svoj te činiti prave stvari, što je puno bitnije nego biti poput ostalih i pod svaku se cijenu uklapati u sliku većine.

Melita Rundek *Priča o Vilmi Špigl*

Priča o Vilmi Špigl nagrađivane hrvatske suvremene autorice Melite Rundek, priča je o neobičnoj sedmogodišnjoj djevojčici neobičnog izgleda. Njezina su posebnost oči u kojima se svatko može ogledati. Vilma posjeduje moć viđenja stvari onakvih kakve doista jesu, što nije uvijek dobrodošlo u društvu punome predrasuda. *Priča o Vilmi Špigl* pripovijeda o percepciji i našem viđenju sebe i drugih. Ova neobična slikovnica i još neobičnija priča, nudi brojne zanimljive izvodačke mogućnosti – od interpretativnih do istraživanja u likovnome materijalu. Topla priča o čudnovatoj djevojčici otvara i pitanja kako vidimo svijet, druge, no istovremeno i kako vidimo sebe, te na koji način možemo pomoći djeci da steknu više samopouzdanja i nauče se nositi sa svojom posebnošću.

***Četrnaest svjedoka* - autorski projekt prema riječkoj legendi**

Riječka legenda o *Četrnaest svjedoka*, (prema zapisu iz *Štorija: priča iz primorsko-goranskog kraja*, autora Dragana Ogurlića) zvuči kao da je nastala iz pera nekog današnjeg satiričara. Veže se uz uglednu riječku obitelj Adamić, poznatoj u Rijeci po svome političkome, privrednome životu i doprinosima kulturi, što je izazivalo zavist kod dijela građana koji joj nisu bili naklonjeni. Posebno ne Simeonu Adamiću kojega su lokalne čakule stajale teških optužbi za krađu zlata i zatvora. Na montiranome procesu se začas pojavilo četrnaest fantomskih svjedoka iz svih društvenih slojeva. Kasnije se dokazalo da je navodno blago zapravo arheološki nalaz kojega je Adamić otkrio. Uskoro je kupio kuću koja je sezala sve do riječke obale i na duhovit se način obračunao s prijetvornom malograđanštinom i

provincijskom glupošću: u prozore kuće dao je isklesati četrnaest kipova – portreta četrnaest svjedoka. Pomorcima i putnicima koji su dolazili u Rijeku oni su tako stoljećima mogli prešutno svjedočiti o laži i hipokriziji društva. Ovih trinaest kipova, nijemih svjedoka vremena, (četnaesti je nestao!), danas se nalaze u parku ispred Pomorsko-povijesnoga muzeja grada Rijeke.

U kazališnoj praizvedbi rađenoj prema motivima ove legende, koristila bi se kombinacija lutkarskoga i mimoskoga teatra, a predstava bi bila namijenjena mladima i odrasloj publici..

Ivana Brlić Mažuranić *Kako je Potjeh tražio istinu*

Kako se traži istina u vremenu kada laž i pusta obećanja postaju legitimnim dijelom naše svakodnevice govori nam Ivana Brlić Mažuranić u svome *Potjehu* - pomalo mračnom no punog elementarnih snaga starohrvatskih i staroslavenskih legendi. Ovo je i priča o sukobu ljudskih unutarnih osjećaja i tajni, simbolički izraženim kroz borbu „bijesova“ trojice braće, različitih karaktera i svjetonazora. Dok se jedni od njih, Marun i Ljutiša opredjeljuju za materijalno, te zbog svojih bijesova gube moral, drugi, poput Potjeha, ginu za ideale i istinu, sami protiv svih. Potjeh je ujedno i simbol čovjeka koji se odupire pošastima suvremenoga svijeta, novcu, slavi, porocima. Unatoč nepredvidljivom ishodu do samoga kraja, ipak ga čekaju sreća i blagostanje.

Braća Grimm *Bremenski gradski svirači*

Klasična basna braće Grimm doživjela je niz preradbi niza različitih žanrova, posebno glazbenih, što i ne čudi s obzirom da su u centru zanimanja četiri muzikaša, što ne bi bilo ništa čudno da oni nisu obične životinje. Ova basna govori o generaciji otpisanih koja, kada se udruži, može raditi čuda, pa tako odbačeni marginalci, „penzići“ koji su društveno nekorisni, kreću na put ne bi li zaslužili novac glazbom u slavnoj glazbenoj prijestolnici, gradu Bremenu. No do njega niti ne stižu jer na putu nailaze na kuću iz koje svojom glazbom istjeraju lopove te ostanu živjeti u njoj. Ovi beskućnici zadovoljavaju se malim stvarima, pa ova basna o zajedništvu govori koliko je važno biti skroman, imati povjerenja u svoje prijatelje i znati dijeliti dobro.

Braća Grimm *Priča o čovjeku koji je htio naučiti strahovati*

Manje poznata bajka braće Grimm o mladiću kojega su smatrali glupim jer je želio iskusiti strah i naučiti strahovati. Ona na vrlo uvrnut no istovremeno i vrlo moderan način u stilu

Monty Pythona, postavlja pitanja odgoja djece, i općenito odnosa spram djece, odnosno mladih koji žive u svojim svjetovima i ne uklapaju se u društvene predodžbe većine. „Strah je biće neka vještina koju ja nikako ne razumijem“ kaže mladić i uputi se u pustolovinu savladavanja straha, jednog od najvažnijih osjećaja u čovjekovom razvoju, još od ranoga djetinjstva. Zanimljivost i neobičnost ove bajke jeste u njenome dvostrukome kraju i pouci: ona za razliku od većine bajki, samo uvjetno završava vjenčanjem kao nagradom. Jer mladi kralj je i dalje nezadovoljan: unatoč svemu što je prošao u životu, ipak nije naučio strahovati. Sve dok ga sobarica ne nadmudri vrlo jednostavnim receptom... Strah zaista nije bauk kao što nas plaše i time drže u svojevrsnoj „kontroli“ još od najmlađih dana, on je sasvim obična, smiješna, i lako prevladiva pojava.

***Jurićeve štorije* –autorski projekt**

Mnoge nacije vežu dio svojih nacionalnih simbola uz lutka koji je nositelj određenog mentaliteta. U povijesti riječkoga lutkarstva bio je to buditelj nacionalne svijesti i glas iz naroda, dječak Jurić, kojega je, u ondašnjem Sušaku oživotvorio Viktor Car Emin. Ne bi li se adaptacijom odnosno motivima njegova *Slijepog prozora* - čija su glavna lica stare, male, kamene primorske kuće - vratilo u sjećanje i u život riječki Stari Grad kojega danas gotovo i nema? Možda se u njemu na kojoj od poneštrica tako ponovno pojavi i neki novi dječak Jurić, (ujedno i glavni protagonist legendarnog *Dnevnika malog Jurića* Daniela Kokića) a uz njega i Gervaisov mačak *Morčić*, dok sve žustro „kritikaju“ *Tri nonice*? I sve to kroz pripovijest o kućicama koje mogu postati nekom riječkom verzijom *Amarcorda*... Za *Jurićeve štorije* bi se raspisao natječaj za originalni tekst o Juriću ili pak naručio originalni tekst.

Arapska narodna priča Ali Baba i četrdeset razbojnika

Jedan od najpoznatijih likova iz priča *Tisuću i jedna noć* je siromašni perzijski zanatlija Ali Baba koji nalazi veliko bogatstvo dokopavši ga se na neobičan način. Naime, slijedeći razbojnike koji opljačkano blago čuvaju u tajnom skrovištu pećine, saznaje kako se ona otvara čudnovatim riječima „Sezame otvori se“. Ova stara no ujedno i nevjerojatna priča o čovjeku koji je nadmudrio i na kraju kaznio razbojnike i stekao silno bogatstvo koje je podijelio s prijateljima te tako postao junak svoga vremena, slavi mudrost, dobrohotnost i snalažljivost običnog, neiskvarenog, malog čovjeka nauštrb pohlepnosti organiziranih bandi, o čemu i naše vrijeme ima štošta za reći.

Gdje su nestale čarapice – autorski projekt unutar programa A-be-ce-de

U lutkarskom kazalištu je sve moguće. Kazališnom čarolijom obični prsti mogu postati razna bića, obična plahta može biti oblak, cvijet ili bilo što... Kazalište puno nježnog zvukovlja, svjetlosnih efekata, u kojemu nema „kazališnog mraka“, pruža najmanjima prvi doticaj sa kazališnom umjetnošću. Predstava potiče bebe na istraživanje prostora, slobodno kretanje u prostoru te istraživanje različitih predmeta, zvukova, boja, oblika koji se nalaze na sceni, obloženoj mekim spužvama. Na njima sjede roditelji i pužu bebe.

U okviru „teatra u pelenama“ mogu se raditi i eksperimentalnije forme, te autorski projekti koji spajaju različite kazališne izričaje. Jedan od njih je i autorski projekt ***Gdje su nestale čarapice?*** koji na djeci blizak i duhovit način koristi animaciju običnih predmeta - čarapica i tkanina. Referenca za ovaj autorski projekt jeste nagrađivana talijanska pjesmica za djecu *Il paradiso dei calzini - Raj za čarapice*, suvremenog talijanskoga kantautora Vinicia Caposelle.

Kestutis Kasparavičius Budalaste priče

Nagrađivana knjiga *Budalaste priče* suvremenog litavskog pisca Kestutisa Kasparavičiusa puna je originalnih priča o stvarima i životinjama iz naše svakodnevice koje se ponašaju kao ljudi. No, kako i piše u jednoj od njenih recenzija, „ova knjiga nije toliko o opredmećivanju ljudi, koliko o očovječivanju stvari.“ Ove originalne, duhovite, nadrealne, šarmantne, suvremene no istovremeno i po štihu pomalo „starinske“ priče, otvaraju nevjerojatan svijet mašte pun neočekivanih situacija iz života koja djeci nude drugačiji pogled na realan svijet oko njih. Pri tome ih pozivaju da nikada ne prestanu svijet gledati šašavim, zaigranim dječjim očima.

Francois Rabelais Gargantua i Pantagruel

Jedna od najuzbudljivijih i najsočnijih knjiga svjetske književnosti svih vremena, *Gargantua i Pantagruel*, francuskog renesansnoga autora Francoisa Rabelaisa slavi život i zemaljske radosti u svoj njihovoj punini. Ovaj fantastično-satirični roman pun je ideja pravde, dobrote, čovječnosti, kulture i tolerancije, a istovremeno je oličenje karnevalskog duha i sočne satire, opscene komike i sumanutu mašte. Dvojica divova, otac i sin, Gargantua i Pantagruel, prolaze niz suludih epizoda u djelu koje se dotiče problema vjere, političkog stanja, privrednog života, obrazovanja – sve niza tema današnjih aktualnosti. Hrvatsko izdanje knjige je inače opremljeno otkačenim ilutstacijama poznatoga francuskoga grafičara i crtača Gustavea Dorea, koje su već same po sebi inspiracija za buduću lutkarsku predstavu kao moguću kombinaciju lutaka, maski i žive igre na sceni.

POP RATNI PROGRAMI

Radionice:

Od čega je napravljena lutka?, Kako nastaje lutka?, Moja prva lutka - otkrivaju različite lutkarske tehnike i animacije te nude mogućnost izrade lutaka od jednostavnih materijala, što djeca i roditelji mogu primjenjivati kod kuće.

Programi kazališnih stručna vodstava:

Gdje lutke spavaju? - nudi posjet fundusu lutaka i kazališnih scenografija.

Razgovori s lutkom – organizirani su tematski razgovori sa glumcima i autorskim ekipama nakon predstava.

Lutkolab

Namjera ovoga programa je otvaranje suradnje s mladim autorima, studentima akademija, a nudi prije svega rad na malim, istraživačkim lutkarskim formama, koje se mogu izvoditi i van kazališnih prostora. Dio programa može se realizirati i putem javnog natječaja za mlade autore, te suradnjama sa Akademijama (poput Umjetničke akademije u Osijeku i odsjeka za glumu i lutkarstvo, Glume i medija sa riječkog Sveučilišta te Akademije primjenjene umjetnosti u Rijeci.) Ovime se mladima omogućuje rad u kazališnoj praksi, što je u hrvatskim kazalištima općenito više iznimka nego pravilo, doprinosi se razmjeni i fluktuaciji umjetnika, što donosi određenu dinamiku programa te uvijek dobrodošlo osvježanje, kako za ansambl, tako i za publiku.

Dio toga programa jeste i podprogram *Iz lutkarskog kovčežića*, rađen u maniri uličnoga kazališta odnosno „lutkarskih kola“, mobilnog i tehnički lako izvodivog u svim vanjskim i unutarnjim prostorima.

Pričaj mi priču

Namjena ovoga programa je umijeće pripovijedanja, čitanja priči i bajki, koja djecu od ranih nogu uči važnosti čitanja knjiga i pripovijedanja priča, osluškivanja i važnosti prisustva živo izgovorene riječi, koja razvija njihovu maštu i senzibilira djecu čuti, saslušati i na kraju razumjeti svijet oko sebe. Istovremeno razvija njihovu individualnost jer dijete slušajući priče i bajke samo kreira i mašta svoj svijet, a sudjelujući sa ostalom djecom i pripovjedačem sudjeluje u zajedničkom jedinstvenom momentu slušanja. Pri tome se razvija dječja kreativnost, vokabular, potiče se mašta i pomaže razvoj dječje osobnosti. Pripovijedanje je

nekada bila važna komponenta i tradicija gotovo svih kultura i kulturnih nasljeđa, podsjetimo se samo na uloge „pripovjedača“ od starih Grka preko arapskih kultura.

Današnje vrijeme razvojem tehnologije sve više zanemaruje živu riječ pripovijedanja te time i priče i bajke ostaju tek podsjetnik na neka prošla vremena. Pripovijedanje priča i bajki, omogućuje živi kontakt s glumcima-pripovjedačima i živom riječju izgovorenom samo za male slušače.

Program se s vremenom može i širiti na ostale umjetničke grane, pa se tako može kreirati „odsviraj mi priču“, „otpleši mi priču“, „nacrtaj mi priču“.

Program ima potencijal suradnje s gradskim ustanovama u kulturi (npr. Gradskom knjižnicom, Muzejem moderne i suvremene umjetnosti, Hrvatskim narodnim kazalištem Ivana pl. Zajca, Art kinom).

FINANCIJSKI PLAN

S obzirom na daljni nastavak recesije koja će potrajati, što kulturu i dalje stavlja u vrlo nepovoljnu poziciju, te financijski plan za naredne četiri godine s kojim sam upoznata, osmišljeni program nudio bi optimalnu kombinaciju između želja i realnih mogućnosti.

No, isto tako sam svjesna, da bi ovako zamišljen program u svom povećanom obimu i s umjetničkom kvalitetom izvedbi koja bi ga morala slijediti, bio teže ostvariv bez iznalaženja modela za dodatna financijska sredstva.

Stoga bi se, osim već uvriježenog principa financiranja programa kroz natječaje Grad-
Ministarstvo-Županija, koja su sve skromnija, dio sredstava moglo osigurati na sljedeće načine:

- Uvođenjem većeg broja popratnih programa (radionice, stručna vodstva, program pričanja priča za djecu itd.). Naglasak i novina sezona jesu upravo brojni popratni programi (doduše, neki su nedavno pokrenuti poput *Lutkofora* što bi trebalo zadržati) čime se povećava i broj prihoda
- Većom medijskom vidljivošću što bi moglo biti bar malo zanimljivije potencijalnim sponzorima. Naime, lutkarstvo je, kao usko specijalizirano kazališno područje, sponzorima, donatorima i medijima, nažalost, manje atraktivno. U tome pogledu svakako bi trebalo intenzivirati promo kampanje tijekom čitave godine, krenuviši od najava za sezone, preko konkretnih premijera.
- Prijavama na europske fondove (npr. projekt Kreativna Europa-Kultura 2014.-2020.), što dosada nije bila praksa u hrvatskim lutkarskim kazalištima.
- Pronalaskom partnera u Rijeci (HNK Ivana pl. Zajca ili dijela nezavisne scene), Hrvatskoj i regiji, za moguće koprodukcije i suradnje, što bi financijski olakšalo planiranje većeg broja premijernih naslova i programa općenito. No pri tome svakako treba pripaziti na to, da ovako mali ansambl i „pogon“ općenito, ne uguši post-produkcija, koja često ograničava program repriznih izvedbi.
- Po sezoni bi se ostvarivala tri premijerna naslova, (što je povećanje za jedan naslov više nego do sada): kombinacija veće, financijski i produkcijski zahtjevnije predstave, tzv. male predstave, odnosno predstave manjih formi i jedne koja bi bila kombinacija ovih dvaju, s mogućnošću otvaranja lutkarstva drugim izvedbenim formama.. Treći naslov bi se pokušao realizirati iz vlastitih sredstava.

Veći broj premijera i izvedbi postigao bi se upravo produkcijama manjih, tehnički jednostavnijih formata.

Inače, tri premijerna naslova su realno maksimum po sezoni i u odnosu na postojeće glumačko-tehničke resurse, produkcijske uvjete i posebno post-produkciju kojoj je u cilju predstave što više izigrati tijekom sezone.

- Povećanjem broja repriznih izvedbi. S obzirom da stalno dolaze nove generacije publike GKL-a, kroz godinu bi se definiralo koje reprizne predstave treba zadržati na repertoaru, kao i one koje treba obnoviti, što također doprinosi udjelu povećanja prihoda.

- Gostovanjima i razmjenama tzv. gostovanja reciprociteta, koja bi se ostvarivala sa hrvatskim kazalištima, kao i kazalištima iz regije.

- Osim uspostavljanja suradnje sa pojedinim kazališnim institucijama u Hrvatskoj i regiji, namjera je otvoriti i suradnju s Akademijama poput Umjetničke akademije u Osijeku i odsjeka za glumu i lutkarstvo, Glume i medija sa riječkog Sveučilišta te Akademije primjenjene umjetnosti u Rijeci.

- Pokušajem uspostavljanja kontakta s raznim europskim kulturnim institutima i društvima koji djeluju u Hrvatskoj, a koji bi mogli pomoći u realizaciji određenih segmenata programa (npr. Talijanski institut za kulturu, Francuski kulturni institut, Goethe institut, British Council...)

KADROVSKI PLAN

Analizirajući kadrovske resurse unutar svih lutkarskih kazališnih kuća u Hrvatskoj, GKL Rijeka je, po broju zaposlenih i udjelima broja zaposlenih u određenim radnim jedinicama (umjениčka, upravna, tehničko-scenska, financijsko-računovodstvena) najmanje lutkarsko kazalište u Hrvatskoj. No, da bi se ostvario broj planiranih programa, koji se znatno povećava, i po broju premijernih naslova i količinom svih popratnih programa, idealne bi bile dvije odvojene glumačke postave koje bi nesmetano mogle paralelno izvoditi dva programa na različitim lokacijama. Za to je nužno obnoviti glumačko-lutkarski ansambl i povećati ga za jednu mladu glumicu-lutkaricu i eventualno jednog mladog glumca-lutkara.

Isto tako, s obzirom na povećani obim programa, zaposliti još jednu osobu za organizaciju prodaje predstava, odnosno programa.

Kako je pozornica GKL-a također vrlo mala (točnije najmanja od svih hrvatskih lutkarskih scena) te time tehnički i izvođački limitirana, nužno je pronaći mogućnost izvedbi i na nekoj od drugih gradskih scena, posebno radi već spominjanog obima programa koji bi se ovako mogao paralelno odvijati na dvije različite scene (prijedlog: HKD na Sušaku, u dogovoru s HNK Ivana pl. Zajca i Filodrammatica u dogovoru sa SU Molekula).

Od velikih investicijskih zahvata u skorijoj budućnosti bi svakako trebalo razmisliti o dugogodišnjem problemu gledališta. Naime, kazališna dvorana čije je gledalište već nažalost u prošloj obnovi napravljeno s problematičnim vizurama, jer se po dva reda nalaze u istome nivou i djeca jednostavno ne vide dobar dio pozornice, odnosno predstave, trebala bi ići u nužnu rekonstrukciju.

Isto tako problem je nepostojanje sredeog prostora fundusa predstava, što je posebno bitno jer se time scenografija i lutke čuvaju od uništavanja i propadanja. Kako u programu postoji i dio stručnog vodstva po fundusu, on bi istovremeno bio i dio javnog prostora.

Svakako treba poraditi na osuvremenjivanju i redizajnu vizualnog identiteta kazališta, jer se dosadašnji čini prilično zastarjeo i neatraktivan te prije svega nefunkcionalan za današnje vrijeme. Isto tako trebalo bi razmisliti o mogućnosti unificiranog dizajna programskih knjižica i plakata. Trebalo bi postaviti novu i pregledniju interaktivnu web – stranicu sa kratkim, kvalitetnim snimkama za sve tekuće predstave, posebno jer se preko njih dobiva prva „blic“ informacija o predstavama, kazalištu i stilu kojega njeguje, što je važno za GKL s obzirom da je čest gost na domaćim i međunarodnim festivalima i gostovanjima.

Magdalena Lupi Alvir, dramaturginja

Rođena je 1968. godine.

Nakon završene srednje škole u Rijeci (Centra za kadrove u obrazovanju i kulturi), upisuje dramaturgiju na «Akademiji za gledališće, radio, film in televizijo» u Ljubljani 1987. godine. Za vrijeme studija postaje stipendisticom HNK Ivana pl. Zajca. Dramaturgiju je diplomirala na Akademiji 1993. godine.

Od 1993. godine zaposlena je kao dramaturginja Hrvatske drame Hrvatskog narodnog kazališta «Ivana pl. Zajca» u Rijeci gdje je surađivala u gotovo 40 predstava koje uključuju naslove od dramskih klasika do suvremene dramaturgije. U HNK Ivana pl. Zajca radila je s brojnim hrvatskim i inozemnim redateljima (Marin Carić, Zlatko Sviben, Nenni Delmestre, Ivica Buljan, Tomi Janežič, Matjaž Latin, Mateja Koležnik, Diego de Brea, Vito Taufer, Mojca Horvat, Janusz Kica, Aleksandar Popovski, Robert Alföldi, Kokan Mladenović...).

U HNK Ivana pl. Zajca, je uz posao dramaturga, neko vrijeme paralelno vodila Hrvatsku dramu, bila dugogodišnja urednica kazališnih izdanja te umjetnička voditeljica dramskoga studija za djecu i mlade "ZIM" (Zajc i Malik), a 2014. godine imenovana je ravnateljicom Hrvatske drame.

Kao dramaturginja, autorica dramatizacija i autorica surađivala je s kazališnim i filmskim institucijama kao i izvaninstitucionalnim kazalištima: DK Gavella, ZeKaEM, Llinkt!, Zagreb Film, Teatar Exit - Zagreb, Scena Gorica, Škuc Gledališće, Gledališće Glej i Cankarjev dom, Festival suvremenih umjetnosti „Mesto žensk“ - Ljubljana, Slovensko Stalno Gledališće - Trst, KUD Borza – Maribor, Gradskim kazalištem lutaka Rijeka i Split, Dječjim kazalištem u Osijeku, Prostorom +, Kazališnom radionicom Malik, Rijeka itd.

Odmah nakon povratka sa studija, u Rijeci pokreće suradnju s Akademskom scenom Arka iz Zagreba u kojoj kao dramaturginja sudjeluje u radu predstave tadašnjih studenata ADU – Brechtovu *Piru malograđana* u režiji Vedrane Vrhovnik.

Suosnivačica je te, od 1998. do 2008. godine, umjetnička voditeljica nagrađivane riječke nezavisne kazališne grupe TRAFIK (Tranzicijsko-fikcijsko kazalište) koja se bavi istraživanjem rubova izvedbenih formi. U Trafiku ostvaruje brojne autorske predstave u kojima propituje teme vezane za pitanja identiteta pojedinca izgubljenog na margini vremena i prostora, te neistražene riječke teme, zanimljive i u širem europskome kontekstu (*Hodač*-hommage avangardnome književniku Janku Poliću Kamovu, *Europa pleše*-inspiriranu romanima i životom bezdomnog književnika Ödöna von Horvátha, *Beaufortova ljestvica*-o jadranskim vjetrovima i metaforičkom prostoru vjetrometine, *Gramatika*-inspiriranu životom riječkih sestara, kazališnih i filmskih glumica Irme i Emme Grammatice, *Destinacija TRAFIK: Divljač*-posvetu izbrisanim lučkim identitetima grada Rijeke, *Jalova*-o problemu jalovosti kroz niz tema, od pitanja majčinstva i roditeljstva do potpomognute oplodnje, u svjetlu šireg društveno-političkog konteksta.)

U Trafikovim predstavama sudjeluje i kao dramaturginja (*Kino predstava, Pozdrav s Jadrana, Utjelovljenje, Armada*), te ostvaruje brojna gostovanja na hrvatskim i inozemnim festivalima.

Prema njenom tekstu *Jalova* u okviru Dramskog programa Hrvatskoga radija, snimljena je istoimena radio drama, u režiji Mislava Brečića.

Tekst *Jalova* bio je nominiran za najbolji novi tekst u kazališnoj sezoni 2012/2013. za nagradu publike portala Teatar. hr.

Osim u kazalištu, kratko je djelovala i na području filma, gdje u *Zagreb filmu* kao dramaturg ostvaruje animirani film *Kamov* (2003).

Posebnu pažnju pridaje radu u lutkarstvu kojemu se posvećuje još za vrijeme studija.

Njezin prvi rad u mediju lutkarstva bila je dramaturgija predstave *De rerum natura* (redatelj i mentor Edi Majaron) u Gradske kazalištu lutaka u Rijeci, koja je gostovala na međunarodnom festivalu lutkarskih škola u Charleville Méziersu u Francuskoj 1990. godine.

Kao dramaturginja, autorica dramatisacija i asistentica redatelja u GKL Rijeka ostvarila je niz lutkarskih predstava od kojih su sve dobile odlične ocjene strukovne kritike, dok su neke od njih nagrađivane na hrvatskim festivalima u glumačkim kategorijama te u kategorijama najbolje predstave.

Objavljivala je kazališne eseje i studije u kazališnim i književnim časopisima (*Frakcija, Kazalište, Književna Rijeka, Glasje, Kretanja*).

Suradivala je i u radu strukovnih tijela hrvatskih i međunarodnih kazališnih festivala, kao članica festivalskih komisija, izbornica ili članica strukovnih žirija (SLUK-susret lutkarskih kazališta Hrvatske 2003., svjetski festival UNIMA, Rijeka 2004., Bijenale mladih umjetnika Europe i Mediterana, Napulj 2005., ASSITEJ-Susret profesionalnih kazališta za djecu i mlade, Čakovec 2009., Festival hrvatske drame i autorskog kazališta Marulićevi dani, Split, 2009.)

Niz godina je bila predstavica HNK Ivana pl. Zajca pri Europskoj kazališnoj konvenciji (European Theatre Convention). Organizirala je održavanje generalne skupštine Europske kazališne konvencije, koja se po prvi puta u Hrvatskoj održavala upravo u Rijeci 2004. godine.

Kao izlagač sudjelovala je na nekoliko međunarodnih konferencija (ISPA Međunarodni kongres udruženja za izvedbene umjetnosti, Zagreb 2010., Città del Mediterraneo Napulj, 2010.)

NAGRADE:

1. Posebna pohvala «za mladenački i skupni angažman u tumačenju zahtjevnoga teksta suvremene dramaturgije», na 1. Festivalu malih scena, Rijeka, 1994. za predstavu B. Brechta *Pir malograđana*, dramaturginja M. Lupi, redateljica Vedrana Vrhovnik, produkcija Akademska scena Arka.
2. Nagrada za najbolju predstavu u cjelini međunarodnog «25. salona mladih», Zagreb 1998., za predstavu *Hodač*, autorica M. Lupi, koautori I.N.Gattin, Ž.Valenta, E.Liverić, A.Đaković
3. Nagrada za dramaturgiju za predstavu *Hodač* na Festivalu hrvatske drame «Marulićevi dani», Split 1999.
4. Nagrada za dramaturgiju za predstavu *Hodač* na Međunarodnom festivalu malih scena, Rijeka, 2000.
5. Nagrada za najbolju dramaturgiju i najbolju predstavu u cijelini za predstavu *Bistri vitez Don Quijote od Manche* na Susretu lutkarskih kazališta Hrvatske, Osijek, 1999., redatelj Z. Sviben
6. Povelja za promicanje hrvatske književne baštine na kazališnoj sceni na Susretu lutkarskih kazališta Hrvatske, Osijek, 2001. za predstavu *Albus kralj*, autorica dramaturgije i redateljica M. Lupi
7. Nagrada za najbolju predstavu u cjelini za predstavu *Ptica i brod* na Susretu lutkarskih kazališta Hrvatske, Osijek, 2001., dramaturgija M. Lupi, redatelj Ž. Orešković
8. Nagrada Zlatna Žar Ptica Gradskom kazalištu lutaka Rijeka za promicanje neverbalnog izraza u kazalištu za djecu i mlade u predstavi *Moje tijelo*, autora Žaka Valente i Magdalene Lupi i redatelja Žaka Valente. Naj, naj festival, Zagreb, 2009.

IZBOR IZ DRAMATURGIJA:

- D. Jovanović *Življenje plejbojev*, Koprodukcija Akademije za gledališče, radio, film in televizijo i Cankarjevog doma, Ljubljana, 1991; redatelj Samo Strelec
- T. S. Eliot *Umorstvo u katedrali*, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, 1993; redatelj Zlatko Sviben
- B. Brecht *Pir malograđana*, Akademska scena "Arka", Rijeka, 1994; redateljica Vedrana Vrhovnik
- Ö. von Horváth *Priče iz Bečke šume*, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, 1996; redatelj Zlatko Sviben
- D.Gervais *Duhi*, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, 1996; redatelj Marin Carić
- D. Lukić, *Plastične kamelije*, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, 1997. redateljica Nenni Delmestre
- Ijlf-Petrov *Zlatno tele*, GK Gavella, Zagreb, 2000; redatelj Krešimir Dolenčić
- I. Vidić *Velika Tilda*, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, 2000; redateljica Nenni Delmestre
- Marivaux *Raspra*, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, 2001; redatelj Janusz Kica
- U.Betti *Zločin na kozjem otoku*, Slovensko stalno gledališče Trst, 2002; redatelj Jernej Lorenci
- F.M.Dostojevski *Zločin i kazna*, HNK Ivana pl. Zajca, 2002; redatelj Tomi Janežič
- F. Šovagović *Jazz*, HNK Ivana pl. Zajca, 2004; redatelj Ivica Buljan

Lj. Razumovska *Draga Elena Sergejevna*, Škuc i Glej gledališče, Ljubljana, 2004; redatelj Edvin Liverić
 J. Cartwright *Uspori i pad Malog glasa*, HNK Ivana pl. Zajca, 2005; redateljica Mateja Koležnik
 Lj. Razumovska *Draga Elena Sergejevna*, ZekaEM, Zagreb, 2005; redatelj Edvin Liverić
 P. Shaffer *Amadeus*, HNK Ivana pl. Zajca, 2006; redatelj Tomi Janežič
 G. Manfredi *Bludi (Zozos)*, HNK Ivana pl. Zajca, 2007; redatelj Matjaž Latin
 Copi *Težave z izražanjem*, Škuc i Cankarjev dom, Ljubljana, 2007; redatelj Edvin Liverić
 J. Tondini *Ljepotica i zvijer*, HNK Ivana pl. Zajca, 2008; redatelj Vito Taufer
 T. Gromača *Crnac*, HNK Ivana pl. Zajca, 2009; redatelj Tomi Janežič
 W. Shakespeare *Ukročena goropadnica*, HNK Ivana pl. Zajca, 2009; redatelj Vito Taufer
 H. Bojčev *Opća bolnica*, HNK Ivana pl. Zajca, 2010; redatelj Matjaž Latin
 Prema djelima D. Harmsa *Cirkus Destetika*, HNK Ivana pl. Zajca, 2010; redatelj Aleksandar Popovski
 A. Dumas *Tri mušketira*, HNK Ivana pl. Zajca, 2013; redatelj Kokan Mladenović

DRAMATIZACIJE, DRAMATURGIJE i REŽIJE ZA LUTKARSKA I DJEČJA KAZALIŠTA:

De Rerum Natura, autorski projekt, koprodukcija HNK Ivana pl. Zajca i GKL Rijeka, 1991; mentor Edi Majaron
 M. Lupi/C.Perrault *Mačak u čizmama*, GKL Rijeka, 1991; redatelj Edi Majaron
 M. Lupi/C.Collodi *Pinocchio*, GKL Rijeka, 1994; redatelj E. Majaron
 W.Shakespeare *Oluja*, GKL Split, 1996; dramaturginja M. Lupi, redatelj E. Majaron
 M. Cervantes/M.Lupi *Bistri vitez Don Quijote od Manche*, Dječje kazalište u Osijeku, 1998; redatelj Z. Sviben
 M. Lupi/M. Musorgski/N.V.Gogolj *Slike s izložbe*, GKL Rijeka, 1999; redatelj E. Majaron
 M.Lupi/V.Nazor *Albus kralj*, Scenska radionica "Porat", Rijeka, 2000; redateljica M. Lupi
 V.Radoičić/M.Lupi *Ptica i brod*, Dječje kazalište u Osijeku, 2000; redatelj Ž. Orešković
 K.Kovič/M.Lupi *Mačak Marko*, Dječje kazalište u Osijeku, 2002; redateljica N. Kleflin
 M.Lupi-hommage à Eugène Ionesco *Sve o "Žaklinama"*, GKL Rijeka, 2004; redatelj E. Majaron
 O. Preussler/M. Lupi *Mala vještica* GKL Rijeka, 2004; redatelj E. Majaron

H. C. Andersen/M. Lupi/E. Kišević *Postojani kositreni vojnik*, Scena Gorica, 2008; redatelj R. Waltl
B. Valenta/M. Lupi *Moje tijelo* GKL Rijeka, 2009; redatelj B. Valenta
M. Lupi/B. Valenta *Cirkus Klaunovski* GKL Rijeka, 2010; redatelj B. Valenta
M. Lupi Alvir *Žar ptica* Dječje kazalište u Osijeku i OLJK, 2012; redatelj L. Kiiru
M. Lupi Alvir/C.Perrault/braća Grimm *Pepeljuga*, mjuzikl, GKL Rijeka, 2013; redateljica M. Horvat

AUTORSKI PROJEKTI/DRAMATURGIJE/REŽIJE:

TRAFIK:

Hodač (homage á Janko Polić Kamov), autorica M. Lupi, koautori I. Gattin, E. Liverić, A. Đaković, B. Valenta (1998.)

Europa pleše, autorica M. Lupi, koautori I. Gattin, B. Valenta (2002.)

Kino predstava, redatelj B. Valenta, dramaturginja M. Lupi, koprodukcija Teatar Exit i Trafik(2003.)

Beaufortova ljestvica, autorica M. Lupi, koautori S. Banich, M. Čuljak, B. Valenta, (2004.)

Pozdrav s Jadrana, redatelj E. Liverić, dramaturgija M. Lupi (2005.)

Gramatika, autorica M. Lupi, koautorice M. Čuljak i S. Schwenner, koprodukcija Muzeum, Ljubljana, u suradnji s Festivalom suvremenih umjetnosti „Mesto žensk“ i Produkcijom Bunker, Ljubljana, (2006.)

Ujeloavljenje, koreograf i redatelj B. Valenta, dramaturginja M. Lupi (2007.)

Destinacija TRAFIK: Divljač, autori S. Banich, M. Čuljak, E. Liverić, M. Lupi, S. Marchig (2008.)

Armada, autori: M. Alvir, Selma Banich i Mila Čuljak, dramaturginja M. Lupi (2009.)

Jalova – treći dio istoimenog kazališnog triptiha, autorica teksta i redateljica M. Lupi Alvir, produkcija: KUD Borza, Maribor, u suradnji s Europskom prijestolnicom kulture, Maribor, 2012., koprodukcija TRAFIK, Rijeka (2012.)

OBRAZOVANJE:

Osnovna glazbena škola *Ivan Matetić Ronjgov*, Rijeka, instrument: klavir

Srednja škola - Centar za kadrove u obrazovanju i kulturi, smjer: suradnik u sredstvima javnih informiranja

Akademija za gledališće, radio, film in televiziju, Ljubljana, Slovenija, smjer: dramaturgija

STRUKOVNE RADIONICE:

MAPA (Moving Academy for Performing Arts, Berlin-Amsterdam-Zagreb), radionica mime, Rijeka, 1994.

Performing Arts management, London, 2000. (seminar-stipendija u organizaciji *British Council-a*).

STRUKOVNA ČLANSTVA:

HDDU (Hrvatsko društvo dramskih umjetnika)

STRANI JEZICI:

Engleski (aktivno)

Talijanski (aktivno)

Slovenski (aktivno)

Njemački (pasivno)

KONTAKT:

Janka Polića Kamova 20, 51 000 Rijeka

091 541 1357, 051 432 867

e-mail: magdalena.lupi@ri.t-com.hr